

"He comès errors de principiant"

Una vegada més l'Àlex Crivillé (Barcelona, 1970) s'ha quedat a les portes de ser campió del món. La mala fortuna i la fortalesa de la resta de rivals han contribuït a fer que la temporada vinent hagi de dur el número 3 a la moto.

Es mor de ganes de tornar-se enfilat a la moto i de desafiar els seus màxims rivals, i això que només fa quatre dies que es va acabar la temporada. Però és que l'Àlex Crivillé no pot acabar-se les derrotes, i menys ara que ja fa temps que persegueix la fita de ser campió del món dels 500 cc. Va ser el primer pilot del país a guanyar una prova de la cilindrada reina, i també vol ser el primer a lluir el número 1.

Per aconseguir-ho sap que haurà de lluitar molt, millorar la tècnica i la forma física, i esperar que en Mike Doohan abaxi una mica la guàrdia. A l'Àlex, li passa com a molts ciclistes que van córrer a l'ombra d'Indurain, que per més bons que fossin sempre anaven a segon lloc. Però ell no vol esperar la jubilació del pilot australià; és un home de ferro i només té vint-i-vuit anys. La mateixa edat que tenia Doohan quan va començar a guanyar títols. S'obren, doncs, les portes de la glòria a l'hereu del magnífic pilot australià?

—*Quin balanç faria de la temporada 1997-1998?*

—Em penso que positiu. Per primera vegada he anat al capdavant d'un mundial de 500 cc, i he tingut possibilitats de guanyar-lo. També he guanyat dos grans premis. La pena és que hi ha hagut curses com la de Montmeló, que potser va ser la que més em va marcar. Al final, fins i tot he perdut el sots-campionat, però l'objectiu era clar: aconseguir el campionat del món. Les curses són així, i, d'això, també se n'aprèn.

—*Un dels punts forts de la temporada va ser Montmeló. Els aficionats ja el donaven per guanyador abans de córrer. S'ho va creure massa?*

—Home, jo estava molt mentalitzat. Mai no m'havia trobat tan bé, ni tan centrat mentalment. Vaig aconseguir la pole position. Abans de sortir estava convençut que el gran premi havia de ser meu, que no se'm po-

dia escapar, i que podia esgarrapar uns punts importants per al Mundial. Però bé, va passar el que no havia de passar. Vaig sortir i al final de recta ja era cinquè i, de cop i volta, un japonès no va calcular bé la frenada i vaig sortir de carambola.

—*I no solament va caure a Montmeló; uns dies després se suspenia el gran premi del Brasil. Aquí ja s'acabaven les poques esperances que li quedaven, oi?*

—A Montmeló ja em vaig desanimar una mica. En acabat van suspendre el Brasil, i per més mala sort després corriem a Austràlia, el circuit preferit del Doohan, on en tenia prou d'acabar per a ser campió del món. Però va guanyar i el campionat ja va estar. Per mi, la temporada es va acabar a Montmeló.

—*Per tot plegat, el veig una mica desmoralitzat.*

—Una mica, perquè ha estat un any difícil, en què havia aconseguit un bon nivell de forma. Han passat un seguit de coses que m'han esbotzat els esquemes, i també he comès errors de principiant. Però les curses són així. La cosa més important és que no he pres mal, i que em sento amb ganes de començar la temporada que ve.

—*De fet, al darrer gran premi semblava com si no tingués ganes de córrer pel segon lloc.*

—El dos, ja l'hi he dut, a la moto.

Enguany hi portaré el tres, que encara no l'hi he dut, però evidentment m'hauria agradat de ser sots-campió, per més que no m'agradi de dur el dos. I no és que sigui supersticiós, però aquest número sempre m'ha donat mala sort. Hem de pensar que l'any ha estat bo, que n'hem après i que cal treballar molt per l'any que ve.

—*Vostè mateix ha dit que no vol córrer més pel número dos, que vol ser el número u.*

—A veure. Tot el que sigui anar al davant i lluitar pel campionat és bo. Ser segon, tercer i podi és positiu.

"Crec que aquests últims anys he anat demostrant que sóc el pilot que té més possibilitats d'aconseguir el títol dels 500 cc, a part en Mike Doohan, que és el campió."

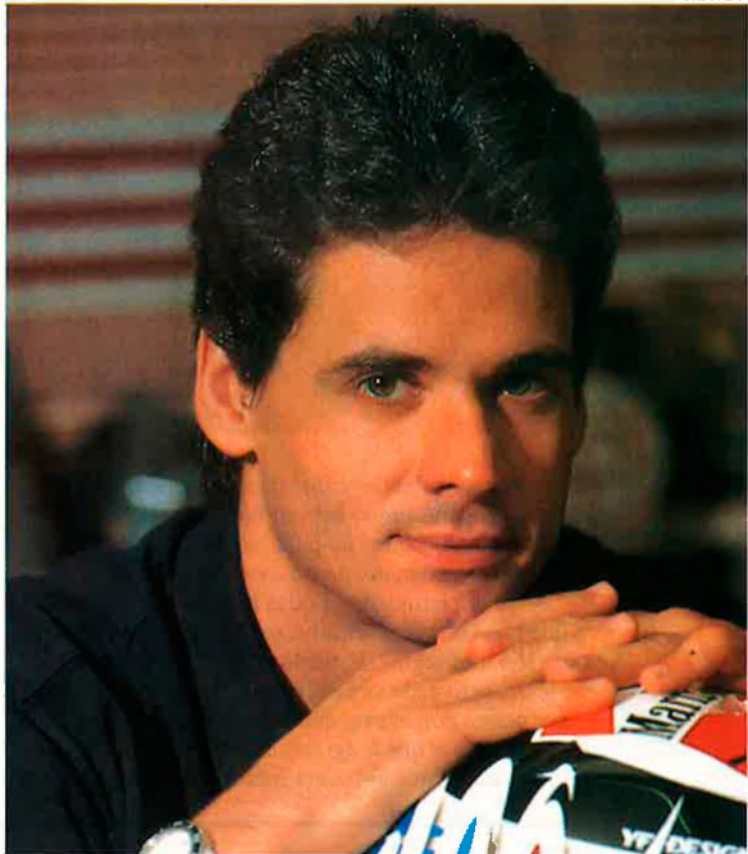
Així veu els seus màxims rivals

Doohan: "Només viu per la moto, té un entorn que només està per ell. Treballa i s'entrena molt i té l'experiència d'anar molts anys amb la mateixa moto. Em penso que fa errades si el pressiones i li estàs a sobre o molt a prop als entrenaments. Ell sempre procura d'esgarrapar aquell mig segon als rivals, i després juga amb això".

Checa: "És un pilot que ha fet un progrés molt bo. Va tenir la mala pega de tenir aquell accident. És un d'aquells pilots amb qui sempre s'ha de comptar. El Checa sempre és allà".

Biaggi: "Ha estat quatre cops campió del món, i això ja ho diu tot. En 500 cc ha fet una gran temporada, tot i que a l'última part del campionat anava una mica fluixet. S'haurà de veure el seu progrés. Però és un pilot que sempre lluita i que sempre has de tenir present".

Barros: "El donaven per acabat fa un temps. Semblava que volia plegar, que no estava bé, i de cop i volta ha fet un canvi radical i ara es troba al màxim nivell. Ha fet un final de temporada sorprenent. Abans feia dues o tres voltes i es quedava enrere. En canvi, ara surt i aguanta".

JORDI PLAY

Evidentment, tots els qui som allà lluitem per un objectiu, que és el de ser campions del món. Crec que aquests últims anys he anat demostrant que sóc qui més possibilitats té d'aconseguir-ho, a part en Mike Doohan, que és el campió. El 96 vaig ser segon, el 97 vaig tenir el greu accident quan anava segon del Mundial destacat i enguany també.

—Bé, alguna vegada ha comentat que hi ha gent que no confia gaire en vostè. Com si no el veiessin capacitat per a guanyar el Mundial.

—Em penso que topo amb un pilot que demostra que és un dels millors de la història. En Doohan és un fora de sèrie. Un pilot que trenca esquemes. Sí que és cert que sembla que et plantin ja l'etiqueta d'etern segon. A mi, em fa molta ràbia perquè lluito desesperadament per superar aquesta barrera.

—Al principi la relació entre Doohan i vostè no era gaire bona, pots dir que veia com un rival seriós, oi?

—Sí, però ara les coses ja van més calmades. Ell està content. Quan el 96 lluitava amb ell ja havia aconseguit tres títols mundials. Ara està a la recta final. Això és el que diu ell, però jo no m'ho crec. Ja et dic, jo penso enfocar el Mundial de l'any que ve treballant d'allò més. Pensant que en Doohan té trenta-tres anys, però això no vol dir que sigui vell.

—On creu que haurà d'afinar més, si vol ser el primer?

—He d'afinar més l'aspecte tècnic, l'aspecte de potència de motor. Crec que hi ha hagut curses, igual que alguns altres rivals, en què he baixat una mica. L'únic que no ha abaixat la guàrdia és en Doohan, que

ha estat sempre constant. És clar, començar la temporada a l'abril i acabar a l'octubre estant sempre a dalt de tot ho veig molt difícil. És com el Barros, que va començar molt malament i al final va fer unes curses molt bones. Fer això tot l'any és més complicat.

—Si fem cas de les estadístiques l'any que ve hauria de començar el seu regnat; en Doohan mateix no va començar a guanyar títols fins als vint-i-vuit anys.

—Ell als vint-i-set o vint-i-vuit va començar a trobar-se molt bé sobre la moto. Però, evidentment, no puc entretenir-me a analitzar estadístiques. Haig de treballar molt.

—Sempre ha estat una persona molt prudent i mai no ha dit allò de "aquest any sí que guanyaré el Mundial".

—És que no m'agrada. Home, la veritat és que és un esport de risc, un esport complicat, en què no depens tan sols de tu, sinó que hi ha més factors... Dir-ho és molt fàcil, però fer-ho ja és més complicat. Jo lluitaré per aconseguir-ho.

—Això sí, malgrat els èxits i la popularitat, no li han pujat els fums al cap, oi?

—Sí, sóc una persona senzilla. En aquest aspecte no he canviat. Sóc el mateix Alex que va començar a córrer amb Derbi fa deu anys o dotze. L'afecció sempre m'ha prestat suport, i això és increïble. En línies generals, em considero una mica fred i tímid. No sóc d'aquestes persones que van traient el pit pel carrer.

—I, com és l'Alex Crivillé pilot?

—Sóc massa perfeccionista sobre la moto. M'agrada deixar la moto molt a punt; això a vegades als en-

"Topo amb un pilot que va demostrant que és un dels millors de la història. En Doohan és un fora de sèrie. Un pilot que trenca esquemes."

"Cada dia em costa més viatjar. És cansat. Sé que l'avió és el mitjà de transport més segur que hi ha. Però, si pogués, aniria amb cotxe."

JORDI PLAY

trenaments m'endarrereix una mica. Em considero fred, agressiu. Freno bastant bé. Després, accelerant, potser en Doohan té un punt més bo.

—Sobre una moto, pensa en el risc?

—No hi penso gaire, i quan hi penso, malament. Sé que hi ha un risc, l'assumeixo. Els circuits cada vegada són més segurs. Evidentment, correm un risc molt elevat, però cada vegada menys. Sobre la moto sempre passes por, encara que vagis segur i concentrat.

—Què és el que li agrada menys de la seva feina?

—A mi, el que em costa més són els viatges. Cada

dia més. És cansat. L'avió no és que m'entusiasmi. Sé que és el mitjà de transport més segur que hi ha, que haig d'anar a Austràlia i que només hi ha aquesta via per anar-hi. Però, si pogués, hi aniria amb cotxe.

—Han passat tretze anys des que va fer la primera cursa. Com veu ara la seva trajectòria?

—Tot ha passat molt ràpid. Sembla que sigui ahir. Era a l'escola i només esperava que arribés el cap de setmana per agafar la moto i anar-me'n amb els meus companys a fer voltes. Vaig fer la primera cursa amb quinze anys. Ara en tinc vint-i-vuit. El principi, el recordo amb afecte. Canvia tot. Saps el que vols. Ara valors més el que has aconseguit. Enfoques la vida de forma diferent, i saps que és més difícil de tenir èxit.

—Com és que ja no surten tants pilots joves com abans. Què passa al planter de les dues rodes?

—Que és un esport car. Calen molts diners. Tenir patrocinadors. Una moto val molts calers. Això del planter va una mica flux, sí. Ara no fan sinó sortir pilots italians. Falten promocions més importants.

—Aquesta temporada el circ de les rodes incorpora el circuit de València, el coneix?

—Vaig ser-hi quan el marcaven i ara mirem d'entrenar-nos-hi. Em sembla que és l'únic del món que es veu tot des de les grades, que són al mig del recorregut.

Celes Piedrabuena

Taula de Disseny

RAVENTÓS i BLANC SANT SADURNÍ D'ANOIA TELÈFONO 93 - 818 32 62 E-mail: jmr@troc.es